

Mesto mačk

Tekst in foto: **Drago Vovk**

Kuching, glavno mesto malezijske zvezne države Saravak na severu Bornea, me je prevzel že med prvo vožnjo po njegovih ulicah. Slikovitost različnih kultur in religij, ki si niso na poti, temveč se neverjetno dopolnjujejo, se ne kaže le med sprehodom po mestu, ob srečavanju in klepetu z ljudmi, oblečenimi v raznolika oblačila, temveč pestrost življenja odseva tudi ob obiskih številnih muzejev na obeh straneh reke Sungai, ki se malo kasneje izliva v Južno kitajsko morje. Med muzeji, ki sem jih obiskal, je bila najbolj nenavadna, a hkrati dokaj zanimiva – muzejska mačja zbirka.

Ljubezen ali vsaj naklonjenost do mačk je že od nekdaj v človeški duši, in v zgodovini so imele te ljubke živalice pogosto veliko vlogo v življenju ljudi. Mačke so bile čaščene, a tudi na slabem glasu, cenjene kot dobro preroško znamenje in tudi poklane kot hudičeve zaveznice.

Kdo ve, kdaj se je človek prvič zblizal z mačko. Morda ko je postal kmetovalec in je začel živeti na kmetiji. Skladišča in prodajalne žita so vedno privabljala miši in podgane, mačke pa niso bile ravno njihove prijateljice, in morda je bil to razlog, da so postale človekove zaveznice. Najstarejši zapisi o jasnih navezavah človeka na mačke segajo v stari Egipt, tja k Nilu in pridelavi žita ob rodovitni reki. Od tam so muce brzkone prišle v Italijo in naprej v Evropo, kjer so očitno postale ljubljenske mnogih domov. V srednjem veku je bilo na tisoče mačk živih sežganih zaradi cerkveno vodenih vraževernosti, prepričanja, da so mačke hudičeva podaljšana roka, a v osemnajstem stoletju so spet postale ljubljenske mladih in starih rodov po vsem svetu. Legende, lepote in pravljico življenje muc so pritegnile pozornost številnih ljudi na različnih življenjskih poteh, postale so hišne ljubljenske otrok, z njimi so se ukvarjali slikarji, pisatelji, pesni-

ki, režiserji, odvetniki, politiki, duhovniki in še mnogi drugi, razen nasilnih ljudi. Koliko pisane raznolikosti umetniških del s slikami mačjih podob je do sedaj že ustvarilo človeštvo! In trgovci danes nadaljujejo to delo s prodajo najrazličnejših mačjih spominkov in otroških igračk, z mačjimi podobami na različnem blagu – kaže, da bodo naše ljube mačke ostale z nami do konca sveta.

Zbirka najrazličnejših vrst razstavnih predmetov, povezanih z mucami, v mačjem muzeju v Kuchingu je še en jasan znak, da so bile že od nekdaj nekaj posebnega in da so imele nemajhno vlogo pri usklajevanju človekovega družbenega življenja. V muzeju se nadejajo, da ta razstava daje neprecenljivo obvestilo in pojasnilo ljubiteljem muc pri razumevanju pomembnosti teh kosmatink v življenju ljudi.

Zgodovina imena mesta

Kuching s šeststo tisoč prebivalci ni kraj, ki bi ga lahko spoznal med vožnjo z avtobusom, treba si je vzeti čas in jo peš – delno tudi s čolnom – mahniti na eno ali drugo stran reke. Kuching je namreč mesto, kjer so se odločili, da bodo imeli dve občini. Na južni strani reke živijo predvsem domačini, Indijci in

Vhod v mačji muzej pod občinsko stavbo

Kitajci, severni del pa je pretežno muslimanski. Večji del mestnih zanimivosti je dokaj strnjjenih v južnem delu občine, tam je tudi večina muzejev in drugih turističnih zanimivosti. V mestu so na ogled muzeji muslimanske zapuščine, etnologije, umetnosti, zgodovine tamkajšnjih živali in rastlinja, tekstila, kitajske zgodovine, domače naftne industrije, muzej 40-tisočletne zgodovine podzemne jame Niah, muzej domačih krajevnih skupnosti, zgodovinski muzej v utrdbi Margherita.

Mačka ali leopard?